

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja

XVI. évfolyam, 4. (63.) szám, 2019. Karácsony

„KÉSZÍTSÉTEK AZ ÚR ÚTJÁT, EGYENGESSÉTEK ÖSVÉNYEIT!” (Mk 1,3)

Jézus születésének ünnepére felkészítő adventi lelkigyakorlatot tartott templomainkban Czank Gábor gyomaendrődi plébános. A december 9-i és 10-i szentmisén elhangzott elmélkedésének szerkesztett változatát közöljük az alábbiakban.

Adventtel elkezdjük az új egyházi évet. Újévkor fogadalmakat tesznek az emberek, ezt tesszük mi is: visszatekintünk életünkre, mi az, amit másként, vagy jobban kellene cselekednünk. Szent Pál apostol sorai adnak irányt: „Tegye állhatatossá szíveteket, hogy feddhetetlen szentségben állhassatok Istenünk és Atyánk elé, amikor a mi Urunk, Jézus majd eljön!” Az advent ne csak a külső készület ideje legyen, ne csak a vásárlásról, az akciókról és a pénzköltésről szóljon – sajnos ilyen világot élünk -, hiszen így a lényeg eltűnik.

A Megváltó fogadására imádságos lelkülettel készülünk. Nem elég néha imádkozni, néha elmenni templomba, néha a szentgyónást elvégezni. Jézus nem ilyen vallásosságot vár tőlünk. De azt sem, hogy egész nap térden állva imádkozzunk. Minél több lazaságot megengedünk imaéletünkben, annál inkább kihat a többi cselekedetünkre is az imádság hiánya. Ha fáradt vagyok, vagy nincs kedvem az imához, az a gonosz kísértése. Imaéletünkben legyen egy rendszeresség. Ahogy tudom azt, hogy hány órákor kezdődik a tv-ben

a kedvenc sorozatom, úgy legyen egy órája annak, amikor elmondom az imát. Gábor atya Boldog Batthyány-Strattmann László példáját említette, aki végtelenül vallásos orvos volt. A szentéletű család – a szülők és a 12 gyermek – minden este 8 órákor elimádkozta a rózsafüzért. Amikor az édesapa a halálos ágyán feküdt, a 8 órai gongütésre kinyitotta a szemét, és utoljára közösen imádkoztak, majd meghalt.

A hajnali szentmisékkal, a rorátékkal szent éberségre, lelki készenlétre buzdít az egyház bennünket. A szentmise énekével a Jézus utáni vágyat jelezzük: „*Harmatozzatok égi magasok! Téged vár epedve a halandók lelke, Jöjj el, édes Üdvözítőnk!*”

Az adventi szent idő alkalmas arra, hogy Isten kapcsolatunk mellett emberi kapcsolatainkat is rendezzük. Meg kell találnunk az utat embertársaink felé. Tudjunk megbocsátani haragosainknak, és tudjunk bocsánatot kérni. Nem mehetünk karácsony felé úgy, hogy harag, vagy gyűlölet van a szívünkben. Hogyan várhatjuk el Istentől, hogy megbocsássa bűneinket, ha mi nem tudunk megbocsátani? Legalább a szívünkben tegyük meg, „*engesztelődjete ki szívből egymással*”. A saját lelkünket is tegyük tisztába, nézzünk önmagunkba és valljuk be rossz dolgainkat. Ennek legfőbb helye a gyóntatószék. A keresztény ember élete szüntelen imádsággá válik a jó cselekedetek által.

Az advent út az Isten, embertársaink és önmagunk felé. Ezeket igyekezzünk rendbe tenni, így készülünk Jézus születésére. Szerk.

ADVENT-VÁRAKOZÁS

„Ó, jöjj, ó, jöjj, Üdvözítő,
beteljesült már az idő!
Törd át az ég zárt ajtaját,
vár a világ sóvárgva rád!”

Gyertyagyújtás a Szent József-templom előtti adventi koszorún

Adventtel egy új egyházi évet kezdünk, ami a lelki megújulás és a változtatás ideje is. Jézus Krisztus a Megváltó, mi pedig legyünk változtatók! Már advent is legyen ünnepünk: az idő beteljesedésének ünnepe. Érezzük egyre jobban Isten közelségét, és mi is közeledjünk Isten felé. Legyen idei adventünk lelki advent: ne vásárlás, nyüzsgés és ünnep előtti ideges kapkodás, hanem üdvös várakozás. Ne valami, hanem Valaki foglalja el lelkünkben Adventünk és Karácsonyunk középpontját, az a Valaki, aki miatt van a Karácsony.

Jézus evangéliumi tanítása is figyelmeztet mindannyiunkat, hogy mindennapi, földi gondjaink mellett ne feledkezzünk meg lelkünk üdvösségének fontosságáról: adventben ne csak várakozunk, hanem többet imádkozunk, virrasszunk és böjtöljünk. Virrasztásunk és ébrenlétünk ne csak várakozás, hanem a jótettekben és munkában eltöltött idő legyen. A virrasztás, a böjt és az imádkozás is szolgálja lelki megújulásunkat: tudjunk megváltozni és tudjunk változtatni! Tudjunk jó irányba elindulni Karácsony felé. Gyűjtsuk meg lelkünkben is első adventi gyertyánkat, és adventi gyertyáink növekvő fénye vezessen bennünket Karácsony Világosságára!

Imádkozzunk, hogy idei adventünk valóban új kezdet és megújulás legyen: Isten felé vezető utunkon megmaradva földi életünk adventje végén eljussunk Örök Karácsonyunkra. Kérjük Istent imáinkban: „Urunk! Te tudtad, hogy mikor kell megérkezned és beleszületned földi világunkba. Add, hogy a feléd vezető utunkon

megmaradva azon a napon érkezzünk meg Hozzád, amely napon isteni terved beteljesedett bennünk!” Ámen.

Kovács János atya

SZERETET NÉLKÜL NINCSEN KARÁCSONY

Szeretet nélkül nincsen karácsony,
hiába gyúl fény a fenyőágon:
hiába a fák csillogó éke,
ha szívünkben nincs szeretet, s béke.

Hiába zeng glóriát az ének,
dallamai az égig nem érnek,
ha a szívekben nincs megbocsátás,
nincs Messiás és nincsen Megváltás.

Szent éjen a betlehemi puszta
Istengyermek szállt a Földre tisztán.
Szeretetet, békét hozott nekünk,
s mért hogy mégis gyűlöletben élünk...?!

Szeretet nélkül nincsen karácsony:
Az Ige kell nekünk, hogy megváltson.
Ember-embernek többé ne ártson -,
huzzon igaz békét a KARÁCSONY!

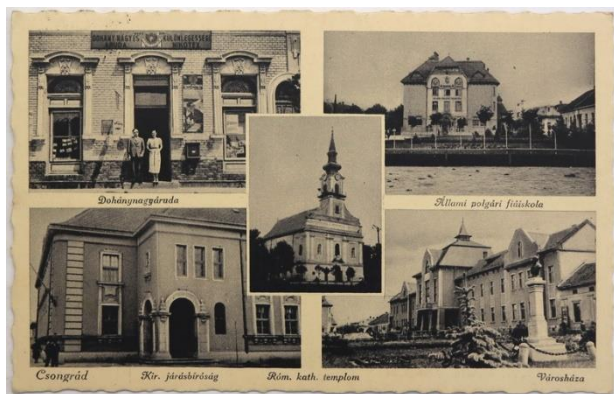
Várkonyi István, csongrádi költő, újságíró, könyvterjesztő 15 éve távozott a földi életből, idén szeptemberben lett volna 96 éves. A „Madárlátta kenyér” című verseskötetében megjelent költeményével emlékezünk rá és irodalmi munkásságára.

KONCERT A NAGYTEMPLOMBAN

Adventi koncertet adott Szekeres Adrienn énekesnő november 30-án a Nagyboldogasszony-templomban. A műsort hatalmas érdeklődés kísérte: a hallgatóság zsúfolásig töltötte a templomot, a kívül rekedtek pedig kivetítón figyelhették az előadást.

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Városunk jeles épületei a korabeli képeslapon

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, ezúttal az 1939. október, november és december hónapokban a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett *Historia Domus* bejegyzéseinek válogatásából közlünk részleteket.

„1939. október havában minden este megtartottuk templomunkban a rózsafüzér ájtatosságát. Hol többen, hol kevesebben jelentek meg, amint a munkaidő és a háborús zavaros helyzet megengedte... Október 4. Szent Ferenc atyánk ünnepe. Reggel 7 órakor ünnepi szentmise, este 6 órakor a szokásos „Transitus”. Szentbeszédet mondott P. Albert házfőnök. A katonák elköltöznek az iskolákból. Az öregebbeket hazabocsájtják, az újoncok nótáznak a város utcáin keresztül. Kezdetét veszi egyelőre a rendes tanítás... Iskolás gyermekeink elvégzik a szokásos őszi gyónásaikat...

1939. november. Esős, sáros idővel köszönt be november. Templomunkban este 6 órakor a díszesen felállított koporsónál szentbeszédet mondott P. Albert. Az ájtatosságot a megholt híveinkért absolutioval (absolutio=bűnbocsánat) együtt P. Odiló végezte. Egész hónapon keresztül igen esős idő miatt a földművesek alig tudták az amúgy is megkésétt szántást-vetést befejezni. November 18-án megkezdődött a népszámlálás katonai szempontból. November 28-án Szentesen Actio Catholica gyűlés volt a világiak számára. Az egész környékről a csongrádiak jelentek meg legnagyobb számban. 42-en képviselték városunk katolikus társadalmát.

1939. december. P. Albert Kecskemétre utazott, hogy a szomszédos testvérek búcsúján, Szent Miklós ünnepén a rendházat képviselje. December 5-6-7-én nők számára lelkigyakorlatot tartott P. Odiló. Elég szép számban jelentek meg. A közös szentáldozás 8-án reggel 7 órai szentmisével

kapcsolatosan történt meg. P. Albert házfőnök 13-17-ig Fábiánsebestyén községben tartott háromnapos lelkigyakorlatot a hívek részére. December 18-án pedig Vácra utazott, ahol 19-én ünnepelte az egyházmegye papsága püspökének, Nagyméltóságú és Főtisztelendő Hanauer Árpád István dr. húszéves püspöki jubileumát. December 22-én tartottuk a szegények karácsonyát. Eltérően az eddigi szokástól, nem szeretet reggeli volt, hanem minden rászoruló szegény szeretet-csomagot kapott, körülbelül 197-en. Az egész munkát a III. Rendiek végezték. Kiosztásra került fában, lisztben stb. 10 q anyag. December 25. Karácsony szent ünnepe. P. Lázár a Bokros parti kápolnában végezte az istentiszteletet. Templomunkban az éjféli szentmisét és az ünnepi szentbeszédet P. Albert végezte, míg a nagymisét P. Jenő celebrálta. Az éjféli szentmisén különösen a férfiak jelentek meg igen szép számban... December 31. Évzáró ünnepség este 6 órakor. Szentbeszédet és beszámolót mondott P. Albert, a hálaadó istentiszteletet tartotta P. Odiló.

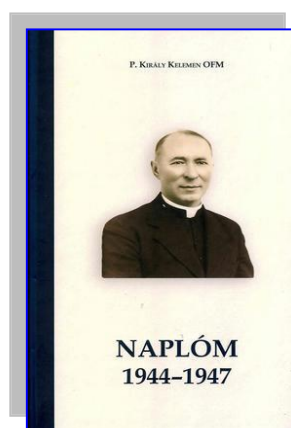
Adatok az 1939. esztendőről plébániánk életéből:

Született 93 fiú és 80 leány, összesen 173.

Meghalt 100, ebből 60 férfi, 40 nő. Szentségek nélkül 25. Házasságot kötött 81 pár. Betegek száma 222. Áldozók száma 26113.”

Forrás: *A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben. Összeállította: Révész József*

KÖNYVAJÁNLÓ

A csongrádi Nagyboldogasszony-templomot bemutató könyvet, mely dr. Gyöngyössy Orsolya és dr. Bara Júlia munkája, megvásárolhatják a nagyplébánián.

A Szent József plébánián még megvásárolható P. Király Kelemen: **Naplóm 1944-1947** című könyve, amelyet a páter Csongrád orosz megszállásának idején írt, mint piroskavárosi plébános, a kor hiteles tanújaként.

**„MINDEN FORRÁSOM BELŐLED
FAKAD”
(Zsolt 87,7)**

3.

Néhány éve lelkigyakorlaton vettem részt Kaposváron a Szent Imre-templomban, ahol akkor még Varga László püspök atya volt a plébános. A templom tele volt fiatal családokkal, gyermekekkel. Igazi pezsgő élet folyik azon a plébánián. Még mielőtt saját szememmel láttam volna, már hallottam a kaposvári csodáról. Az Oltáriszentség imádásából igazi élet sarjad, közösségek születnek. Álljon most itt a legilletékesebb, Varga László atya beszámolója:

„1986 nyarán fedeztem fel a szentségimádást és tettem napi gyakorlattá papi életemben. Felismertem, hogy ez nem egy a sok jámborsági gyakorlat közül, nem egy újabb lelki program, amit el kell végezni, nem biztos recept és módszer a lelkipásztorkodás gyümölcsözővé tételéhez, hanem ez maga az Élet, a lelki élet forrása. Személyes és bensőséges kapcsolat azzal, aki annyira szeret, hogy meghalt értem, és odaadta magát nekem. Először csak egyedül végeztem. Teljes csendben, eszköztelenül. Szerettem volna találkozni azzal, akitől addigra már rengeteg ajándékot kaptam, és aki mérhetetlenül több minden ajándéknál. Hónapokon át alig vártam, hogy leteljen az az egy óra, amit odaígyértem Neki. Semmi béke, semmi vigasztalás, semmi látványos gyümölcs nem termett, sőt napról napra nehezebb volt kitartani, mert szívem minden sötétsége felszínre tört. Fél évbe telt, amikor végre béke lett, s „csendesesen és váratlanul átölelt az Isten”.

Első plébánosi helyemen megértettem, hogy nem egyedül kell végezni, hanem közösséggel. Minden hónap harmadik hétvégéjén csendes napot tartottunk zsolozsmával, böjttel és szentségimádással. Számátlan gyümölcsöt termett azoknak az életében, akik eljöttek.

Kaposváron 1993. augusztus 4-e óta végezzük szép csendben. Először csak az erre a célra kialakított kápolnában, majd 1998. január 4-től egész nap, nyilvánosan, mindenki számára nyitott lehetőségként a Szent Imre-templomban. Több mint hetven testvérem évek óta, hétről hétre hűségesen válaszol Isten szeretetére, visszaadva neki egy órát az Ő tulajdonából. Szolgálva

kitartóan másokért, a közösségért, a városért. Közös tapasztalatunkká vált, amit Kalkuttai Boldog Teréz anyja így fogalmazott meg: „Isten a szív csendjében beszél. Isten a csend barátja, és nekünk hallgatnunk kell őt, mert nem a mi szavaink számítanak, hanem az, amit ő mond nekünk, és amit ő rajtunk keresztül mond.”

Milyen gyümölcsei vannak?

Szemléletváltás. A hangsúly fokozatosan átkerül a tapasztalatról a hitre. A hit által szemlélni az életünket azt jelenti, hogy az érzéseinknél fontosabb lesz az Ő jelenléte, ezért mindig készek és képesek is leszünk hálát adni, mert egyre inkább érezzük, hogy Ő jelen van minden cselekedetünkbenél.

Meghosszabbított jelenlét. Megígérte, hogy „velünk van minden nap a világ végéig”. Megígérte és megtartotta, minden képzeletünket meghaladó módon, hiszen az Eukarisztiában Jézus

eggyé lett velünk. A csend, a szentségimádás segít abban, hogy észrevegyük ezt a jelenlétet, és egyre fontosabb lesz számunkra: hogyan lát bennünket és dolgainkat Isten?

Új kapcsolat az élet Igéjével. Az Ő jelenlétében megelevenedik az Ige, eszünkbe juttatja szavait, világosságot támaszt a szívünkben.

Nagyobb önismeret. Aki szeretni akarja Istent és embertársait, annak meg kell ismernie és szeretnie önmagát emberi valóságában. Isten gyermekei, Jézus barátai, a

Szentlélek szentélyei vagyunk. E kinyilatkoztatás szerinti önazonosságunk egészen más, mint ami a főnökeink, a házastársunk, az ellenségünk véleménye rólunk.

A szeretet oktalansága. A racionalitással szemben nálunk nem az irracionalitás, nem az infantilizmus, hanem a szeretet oktalansága áll. Ez ennek a szeretet kapcsolatnak tudatos, szabad gyümölcse. Isten szeretetét minden egyes emberben szemlélhetjük. Teréz Anya szerint a szentségimádásban felismerjük Jézus Krisztust, és megszeretjük Őt, hogy azután elmenve felismerjük és megszeressük az úton fekvőben is jelen lévő Jézus Krisztust. Az Eukarisztiában megtört Krisztus és a megtört ember ugyanaz. Szeretettel szemlélhetjük Istent még a bűnösökben is.

Testvérek Krisztusban. A szentségimádás gyümölcseként nemcsak magunkról ismerjük fel, hogy Isten szeretetajándékai vagyunk, hanem az

embertársainkról is kiderül ez. Ezért többé már nem riválisaink, akikkel versenyeznünk kell, akiket kényszeresen saját képünkre és hasonlatosságunkra akarunk formálni. Végre testvérek lehetünk, akiket szerethetünk olyanoknak, amilyenek, és befogadhatjuk őket a szívünkbe.

Közösség születik. Amikor elkezdünk „semmitenni” a Szentháromság jelenlétében, akkor egy élő, eleven szeretetközösségbe kapcsolódunk be: az Atya, a Fiú és a Szentlélek szeretetközösségébe. Már négyen vagyunk! És ez nagyon jó közösség, sokkal jobb, mint bármi más.

Kezdd el! Ha mindezek fontosak számodra, akkor ne várj senkire, kezdd el te magad! Mindegy, hogy hogyan, de kezdd el! Ne hivatkozz arra, hogy nálunk ez nem szokás, nálunk ezt nem csinálja senki. Ne várj a közösség többi tagjára, a plébánosra vagy bárki másra! Istennél nem kell hivatkozni senkire. Te az Ő gyermeke vagy, állj a színe elé, kezdd el te személyesen! Ez nagyon fontos. Kezdd el, és a többit bíz rá a Jóistenre! Ő mindent ki fog bontani a te életedben, és a te élethelyzetedben is. Ne titkold, amit csinálsz, elő kell állni vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan. A tartóra tett mécesnek világítani, a hegyre épült városnak látszani kell! És ne add fel!”

Forrás: Az Oltáriszentség előtt Jézus valós jelenlétéről című könyv, Szerkesztette: Jánossy Gábor

Aki szeretné elkezdni, azt várjuk szeretettel minden hónap második szerdáján a Szent József templomban az esti szentmise után, hogy együtt dicsérjük az Urat! *Tóthné Horváth Anikó*

BELSŐVÁROS ÉKKÖVE A SZENT RÓKUS-TEPLOM

Mit ér az ékkő trezorba zárva ahol senki nem láthatja? Ez várt volna a szeretett templomunkra advent után, hiszen az elmúlt években a téli hónapokra bezárta kapuit. Most azonban nagy változások jöttek a Szentlélek által Edina személyében. A templomba fiatalos életerő, megújulási vágy költözött. Először a toronyóra kezdett ismét járni, majd esténként világítani, fényt hozva a belsővárosi éjszakába.

A szombat esti misékre egyre több hívő kezdett járni, már a bejáratnál fiatal lányok köszöntöttek bennünket „Isten hozta” üdvözléssel. A téli hideg napokra gondolva egy család felajánlásából padfűtés került a két első padtömbbe. Még a kántorunk padja is fűtve lett az orgona előtt.

Örömmel vettük, amikor megjött az engedély: továbbra is lehet a szombat esti szentmise a Szent Rókus-templomban. A közben alakuló közösség tagjai fellelkesülve még Betlehemet is építettek a bejárat elé.

Az adventi első szentmisét ünnepi felemelő áhítatban tölthettük. A templomi zenekar tagjai Kecskés László kántorunk vezetésével és a gyerekek közreműködésével páratlan zenei élményben részesítettek bennünket. Megtapasztalhattuk, a legszebb ima a zenén keresztül árad Isten felé.

A templom előtt egy család felajánlásából teával és forralt borral fokozhattuk a közösséghez tartozás élményét. Hála nekik!

Az elkövetkező adventi szombat estéken továbbra is nyitott kapukkal várja a Kisjézus az embereket, akik szívében remény van a megszületett Megváltóban vetett hitre. Imáink meghallgatást nyertek: december 24-én, karácsony estéjén 22 órakor szentmise lesz templomunkban.

Az alakult közösség eseményei az interneten, a „Szent Rókus-templom közössége” facebook oldalon nyomon követhetők. Csatlakozni lehet hozzánk, szeretettel várunk mindenkit!

Kálmán István

„KARÁCSONY INT FELÉNK MEGINT”

Ismét Karácsony közeleg. Az élet telik és egyre közelebb kerülünk a nagy találkozáshoz!

*„Ezüstöt ölt a téli föld.
Havas kis út a hegyre fut.
Karácsony int felénk megint.
Keresi árva, elhagyott
a betlehemi csillagot.”
(Türmezei Erzsébet)*

Sokgyermekes anyaként élem meg a változásokat. Nemrégén még hat-hét csodára váró szempár gyönyörködött a karácsonyfában. Eljött az idő, amikor évről-évre kevesebben töltik itthon a szentestét. Tudom ez így természetes. A változás, az elengedés folyamata elkerülhetetlen, hisz csak ez által születhet új élet, új kicsi csodálkozó szempárok. Befogadás-elengedés az élet folyamatos pulzáló ritmusa bennünk. Enélkül felborul az egyensúly. Belebetegszünk, akár bele is halhatunk túlzott ragaszkodásainkba.

Mária igent mondott az Isten Fiának befogadására. Betöltötte őt a Szentlélek teljessége, ezért nevezzük kegyelemmel teljesnek. Majd elindult egy ismeretlen, kiszámíthatatlan úton. Egy volt csak a biztos, hogy Isten vele van, sőt benne! Mennyi mindent kellett elengednie! A jövőről való elképzeléseit, a biztonságot! Az Atya gondviselése ugyan mellé állította Józsefet, de azt nem tudhatta előre, hogy reagál állapotára. Isten Szíve szerinti emberként meghallotta az angyal szavát és vállalta a küldetést ő is. Így már egy családként kellett szembenézniük a további megpróbáltatásokkal.

Jött a népszámlálás, fel kellett adniuk az otthon melegét. Tudták, hogy a gyermeknek abban az időben kell születnie. Pusztán egy istállót kaptak szállásul, de abban az istállóban jelen volt a menny! A lemondások sora folytatódott. A kis családi házuk után, hazájukat is elhagyni kényszerültek. Mindent hátrahagytak, hogy befogadják és felneveljék Jézust. Ismerjük a folytatást is. Máriának el kellett engednie fiát, hogy tanítson, gyógyítson és kiszolgáltassa magát az emberek üdvösségéért. A kereszttövében is elengedett és befogadott. Elengedte Jézust, mint embert és befogadta az Örökkévalót az egész megváltott emberiséggel egységben. Anyánk lett a Feltámadott anyja!

Kérjük Szűzanyánkat vezessen bennünket, hogy át tudjuk adni Istennek életünk minden helyzetét, tudva, hogy minden elengedett és átadott úrt egyre növekvő gazdagságával tölt be. A Menny dicsősége száll le a földre, ha tudunk helyet biztosítani lelkünkben! Engedjünk hát el minden kacatot, földi ragaszkodást, elképzelést, hogy felragyogjon a betlehemi csillag életünk egén, jelezve a világnak, ez az a szegényes istálló, ahol megszületett a Krisztus! *Tóthné Horváth Anikó*

MIKULÁS VAGY JÉZUSKA?

Ahány ország, annyiféle módon ünneplik a karácsonyt és Mikulás ünnepét.

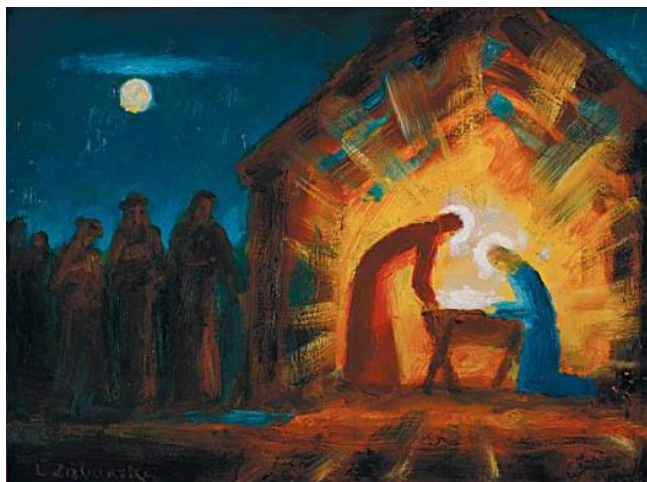
A velünk szomszédos Ausztriában Christkindl, vagyis Krisztus gyermek (Jézuska), „karácsony gyermeke” az ajándékhozó, Németországban Weihnachtsmann, azaz Karácsonyapó teszi a fenyőfa alá a csomagokat.

A brit mesék szerint a Téliapó – aki földig érő, piros köpönyeget visel – a kéményen keresztül érkezik a kandallóba, az ajándékokat pedig a kandallópárkányra akasztott, hosszú szárú zokniba rejti. A Téliapó egyébként rénszarvas vontatta szánon érkezik a messzi Finnországból, Lappföldről, ahol az év többi részében él.

Az Amerikai Egyesült Államokban hasonló módon várják Santa Claust, akinek csak a ruhája más egy kicsit, mint angol „rokonáé”, ő ugyanis nem hosszú, hanem rövid köpenyt visel, és az Északi-sarkon él.

Finnországban – ahol az igazi Téliapó lakik – a Mikulás egyenesen bekopog a házakba, s a házba lépve hangosan megkérdezi: „Lakik itt jó gyerek?” Természetesen mindenhol csupa-csupa jó gyerek lakik, akiknek ezután már bátran átadhatja az ajándékokat. Forrás: magyarkurir.hu

FÉNY A SÖTÉTBEN

„A kis Jézus megszületett, örvendjünk!”

Fény a sötétben...

*Kigyulladtak a Karácsonyt váró fények,
körös-körül, amerre csak szem ellát.*

*A várakozás fényei ezek,
szemet gyönyörködtető látvány.*

Fény a sötétben...

Jézusom!

Te látod az emberi szíveket;

- Azok is a Fényben égnek Érted?

- Bízna, hisznek Benned?

*Te látod Uram legjobban,
a sötétség elborítja a világot.*

Kell a Fényed, a ragyogásod!

*Áradjon ki a Te szereteted fénye
az egész világra!*

*Borítson be mindent és mindenkit
körös-körül, amerre csak szem ellát!*

Téged vár minden szív!

- Csak sokan nem tudják, hogy létezel,

- itt vagy köztünk, velünk, bennünk.

*Jöjj el Uram és töltsd fel a megtört szíveket
a Te szereteted fénysugarával.*

*- Nyíljanak meg a vakok szemei,
hogy meglássák a Fényedet!*

*- Nyíljanak meg a süketek fülei,
hogy meghallják a Hangodat!*

- Nyíljanak meg a bezárt szívek,

hogy befogadják a Te Igédet, Igazságodat,

Aki Te vagy Jézusom!

Jöjj el, jöjj el!

(Deák Istvánné)

KARÁCSONY KÖZELEG...

Két éve ezidőtájt ugyancsak a karácsonnyal kapcsolatosan osztottam meg a gondolataimat a kedves olvasókkal – és most is azért ragadtam tollat, hogy az előttünk álló ünnepről, a karácsonyról írjak.

Soha nem felejttem, hogy gyermekkoromban – ami bizony régen volt már – milyen határtalan boldogsággal és gyermeki örömmel készültünk a szent ünnepre. Mindenki – felnőtt és gyermek – adott egymásnak egy szerény ajándékot, amit legtöbbször magunk készítettünk el; hiszen a boltok polcai nagyon szegényesek voltak, és a ma tapasztalható vásárlási láznak akkor nyoma sem volt. Ezeknek az apró ajándékoknak pénzben mérhető értéke nemigen volt, igazi értékét az a szeretet adta, amivel készítettük, és mégis örömet tudtunk a szívekben kelteni, ami ma már – sajnos – egyre ritkábban élhető át. Repestünk az örömtől, ha a kevés fajta szaloncukor mellé olyan csak ritkán kapható ajándék is került – narancs és banán – amiből évközben nemigen jutott az asztalra. Akkor még sokkal inkább hittünk a dolgok bizonyosságában és a legszebb emberi tulajdonságban: a szeretetben – hiszen ezeket nap mint nap megtapasztaltuk. Karácsonykor örült a család, boldogok voltunk, ha szegényesen is.

Az év legszebb ünnepe ma is a karácsony. De valójában már nem az, ami hosszú időn át volt. A felfokozott vásárlási és ajándékozási láz mögött megfakult annak mondanivalója. Hiszen a karácsonyban a szeretet, a megértés, az összetartozás és a megbocsátás adja meg az ünnep igazi lényegét. Én pedig személyesen úgy érzem, hogy nem vagyok még ma sem túl öreg ahhoz, hogy ezekben az értékekben feltétel nélkül ne higgyek. És reményemet sem veszítettem el abban, hogy ezeket a tulajdonságokat mind többen átéljék.

Sokat kerestem olyan gondolatokat, amelyeket idézve zárhatnám soraimat, és Szilágyi Domokos szavaiban meg is találtam: „Ne a hóban, a csillagokban, ne ünnepi kalácson, ne díszített fákban, hanem a szívekben legyen karácsony!” Kívánok a kedves olvasóknak szeretetteljes, áldott ünnepeket!

Kormányos Lajos

„Nem volna más vallás, nem volna csak ennyi:

Imádni az Istent és egymást szeretni...

Karácsonyi rege, ha valóra válna,

Igazi boldogság szállna a világra.”

(Ady Endre: Karácsony)

NAGYTEMPLOM 250 – KIÁLLÍTÁS A MÚZEUMBAN

A 2019-es év a csongrádi Nagyboldogasszony-plébánia számára teljes egészében a 250. jubileumról szólt: májusban megjelent a templomtörténeti kiadvány, emlékkeresztet állítottak, majd koncertek és tárlatvezetések tarkították az évet. Ez a kiállítás az ünnepségsorozat záró akkordja.

A nagytemplom liturgikus eszköztárából a lehető legtöbb tárgytípust igyekeztünk bemutatni. Az ereklyetartóktól kezdve a szobrokon és festményeken át az egyszerűbb, szerényebb tárgyakig, mint a gyertyakoppantó vagy a kézi perselyek. Utóbbiak ha nem is feltétlenül ékesítették, de szolgálták a templomot, így elmaradhatatlan részei a plébánia történetének.

Gyöngyössy Orsolya, a Tari László Múzeum igazgatóhelyettese, a kiállítás rendezője
(fotó: Délmagyar.hu)

A tárlatban a vitrinek önálló életet élnek: nem függnek össze egymással, így tetszőleges sorrendben tekinthetők meg. A cél az volt, hogy a vitrineknek egy-egy téma köré szerveződő, sajátos vonzereje, egyéni varázsa legyen, melynek égisze alatt a tárgyakat egymáshoz lehet rendelni.

A kiállított tárgyak egy része látható a templomban, más része egyáltalán nem, vagy csak időszakosan tekinthető meg. Vagy látható ugyan, de egy templomlátogatónak nincs alkalma közelről megvizsgálni az úrmutató finoman kidolgozott részleteit. Előfordul az is, hogy egy tárgy állandóan szem előtt van, de értelmező felirat híján a látogatók nem tudják beazonosítani a látottakat (ereklyetartók, fogadalmi képek ide tartoznak).

A kiállítás fő feladata is voltaképpen ehhez kapcsolódik: értelmezni szeretnénk a látottakat, és ez az értelmezés nem merül ki egy puszta leírásban. Hiszen egy-egy tárgy története sokszor legalább annyira érdekes, mint amilyen lenyűgöző a külleme. A feliratok és tablószövegek

összeállításában elsősorban egyházi levéltári és plébániai irattári dokumentumokra támaszkodtam.

A tematika összeállításában voltak bizonyos kötöttségek, mint a liturgikus év maga, hisz az adventi időszakban szükséges tárgyakban és műalkotásokban ezúttal természetesen nem gondolkodhattunk. Ez a kiállítás is másképpen nézne ki, ha húsvéti időszakban nyitnánk meg.

Azt is észre lehet venni, hogy viszonylag kevés tárgyat állítottunk ki. Van olyan vitrin, ahol egy vagy két liturgikus eszközt vagy alkotást láthatunk. Ezzel egyrészt a túlszűfolttság érzését szerettem volna elkerülni, másrészt megadni a kitétetett és osztatlan figyelmet egy-egy különös fontosságú ötvöstárgynak vagy kézímunkának.

A napokban az is megfogalmazódott bennem, hogy ez a kiállítás olyan, mint a templomtörténeti kiadvány kivételése, annak tényleges, fizikai megvalósulása. Aki ismeri a könyvet, számos ismerős tárgyat felfedezhet a vitrinekben.

Különösen fontosnak tartottam, hogy a kisgyerekektől az idősebb korosztályig mindenki feltalálja magát és hasznosan töltse el idejét a kiállításban. Az óvodásoknak készítettünk nagytemplomos színezőket, és templomépítő kirakós kockajátékot. A nagyobb óvodásoknak és kisiskolásoknak egy négy feladatból álló foglalkoztató füzetet szerkesztettünk, a gimnazistáknak és felnőtt korosztálynak műtárgynyomozó játékot találtunk ki.

Bátran ajánlom tehát, hogy hozzájáruljunk a kiállításra a kisgyerekeket és a serdülőket is, hisz amellet hogy nagy örömmel várjuk őket, minden feltételünk adott ahhoz, hogy szórakoztató tanulással töltsék nálunk a szabad idejüket.

Kiállítás ideje alatt – 2020. február 28-ig – a múzeumban is hozzá lehet jutni a 250. évfordulóra készített, jubileumi kiadványhoz, és az idén kiadott új, nagytemplomos képeslapokat is árusítjuk. Az előtérben kihelyezett, 19. századi adománygyűjtő kéziperselybe az orgona javára gyűjtünk hozzájárulásokat.

A tárlat Tótsi Bálint plébános úr erkölcsi és anyagi támogatása, valamint a múzeumban és a könyvtárban dolgozó kollégák segítsége nélkül nem valósulhatott volna meg.

Érdeemes meglátogatni a tárlatot, hisz a „nagytemplom” történeti kincsei nem csak a hívők, de a művészettörténet és általában véve a történelem iránt fogékony lélek számára is érdekes lehet.

Dr. Gyöngyössy Orsolya

**GÁRDONYI GÉZA:
FEL NAGY ÖRÖMRE!**

*Fel nagy örömrre! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisded Szűznek ölé.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.*

*Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meletet a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.
Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!*

**RÉGMÚLT KARÁCSONYOK
EMLÉKE...**

Mindig azt mondjuk, de jó volt régen! Keressük a régmúlt karácsonyok ízét, illatát, rajongunk a retro díszekért, régi mesekönyvekért. Keressük a nagy süti-jének a receptjét, és úgy egyáltalán, szeretnénk egyszer, csak még egyszer érezni azt a vágyott, boldog érzést. De mit is keresünk igazából? Tényleg a régi dolgokat, vagy inkább azt az összetartást, szeretetet, ami akkor még sokkal jobban megvolt az emberekben?!

Azt, hogy gyerekként egy illatos almának, vagy egy arany-papírba csomagolt diónak is mennyire tudtunk örülni, vagy amikor este elázva, még mindig kint szánkóztunk és boldogok voltunk? Hogy imádtuk a legegyszerűbb ételeket is, mint a sült krumpli kacsaszírral, hagymával, töpörtyűvel! De együtt ettük, nem pedig egymás mellett... Nem volt puccos hamburger, és boldogok voltunk nélküle. Ma, amikor roskadoznak a boltok a százféle szaloncukortól, miért nem érezzük ezt a régi, boldog érzést?

Talán mert hiába az ezerféle étel, ha szanaszét a család, hiába a drága ajándék, ha nem szívből adjuk, és hiába minden, ha a legfontosabb, az összetartás nincs meg az emberekben. Ott ragadt valahol a múltban...

Ma csillogó a karácsony. Csillog a lakás, díszítve a városok, a boltok és tényleg minden. Ömlik ránk az ál-boldogság, és hogy „legyél boldog” mert karácsony van!

Csak egy valami nem csillog, a lelkünk. Rohanunk, és közben épp ezekre a „régis vágyott” dolgokra nincs időnk. Azokra a krumplievős, beszélgetős estékre. Amikor nem kellett tévé, internet és egyéb luxus a boldogsághoz...

Mindannyian a gyermekkorunk emlékeit szeretnénk vissza, ha csak egy percre is. És ugye hogy nem arra a babára, vagy kisautóra vágyunk, amit akkor kaptunk, hanem az érzésre, amit akkor éreztünk. Nem volt sok ajándék, de megbecsültük, és odafigyeltünk egymásra. Nem cseten, nem telefonon, hanem szemtől-szemben, lélekkel.

Hát ezt keressük mindannyian, a régi idők hangulatát, a gondtalan, talán szegényes, de boldog gyerekkorunkat. S úgy érezzük, így karácsony környékén talán egy kicsit újra átélhetjük, hiszen ez csak rajtunk múlik. Igen, haladnunk kell a korral, de a szívünkben megőrizhetjük és tovább adhatjuk ezt az érzést. Mert a karácsonyi csoda létezik, de ez nem a boltokban, hanem a szívekben keresendő...

Kívánom, hogy mindannyian éljük át ezt a csodát, hogy a gyerekeink is így emlékezzenek majd vissza azokra a „régis” karácsonyokra...

Kicsindi Melinda/facebook

„HA KISÜLT MÁR, IDE VÉLE...”
– Mit jelképeznek a hagyományos ünnepi
ételeink?

Van minden, mint karácsonykor – tartja a szólás, hiszen a karácsony ünneplésének fontos része a gazdag, közös étkezés. Halászlé, töltött káposzta, diós és mákos bejgli, mézeskalács... De miért esszük éppen ezeket, és mit jelképeznek a hagyományos ünnepi ételek?

A hagyományok meghatározó elemei a karácsonyi ünnepkörnek a modern, városi ember számára is. Mindannyiunk családjában élnek szokások: van, ahol nem múlhat el karácsony egy bizonyos sütemény nélkül, vagy a nagyszülők féltve őrzött díszének mindig ugyanarra a helyre kell kerülnie a karácsonyfán. A szimbólumok és rítusok nemcsak hangulatossá és otthonossá teszik az ünnepeket, de általuk szavak nélkül is megérthetjük, és főleg átélhetjük azok mélyebb rétegeit.

A karácsonyi ünnepkör advent első vasárnapjával, illetve a népi vallásos hagyományok szerint a hozzá mindig közel eső András-nappal (november 30.) indul. Ez az egyházi év kezdete, ami évszázadokig megszabta az idő számítását, így a decemberi jeles napok közös jellemzője az új esztendő köszöntése. Illetve az új életé, hiszen nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy ez a téli napforduló időszaka, ami már jóval a kereszténység előtt meghatározta a közösségek életritmusát. Ezért lehet, hogy a legtöbb hagyomány valamilyen pogány szokásra, hiedelemre vezethető vissza. Ugyanakkor éppen e ciklusváltás miatt döntött az Egyház úgy, hogy ekkorra teszi Jézus születésének – tudományosan egyébként meghatározhatatlan – emléknapiját: a világ Világosságának eljövetele ünnepét a fény sötétség feletti győzelmének idejére.

A tradicionális ünnepi ételek és azok elfogyasztásának szokásai is mind e szimbólumrendszerhez kötődnek. Karácsonykor

még a legszegényebb családok is igyekeznek gazdag asztalt teríteni, hiszen már maga az ünnepi étkezés előrevetíti a jövő év bőségét, de a hagyományos karácsonyi ételek egyenként is mind szimbolikus jelentést hordoznak.

A szenteste elmaradhatatlan étele a hal. Egyrészt, mert régen advent is kötelező böjti idő volt, Ádám és Éva napja pedig szigorú böjti nap, másrészt a magyar hagyományokban a halpikkely gazdagságot jelent a következő esztendőre. Másnap a karácsonyi főétel régen disznóból készült, mivel az „előre tőr”, így segíti a család előrejutását, míg a tyúk, illetve szárnyas nem kerülhetett az asztalra, mert az „elkaparja a szerencsét”.

Karácsonykor – majd később szilveszterkor és újév napján is – előnyben részesítették azokat az ételeket, amelyek sok termést, magot hoznak, hiszen azok bőséges új évet ígérnek: ezért fontos része az ünnepi étkezésnek a bab, a lencse, a mák, a mazsola. A töltött ételek, mint a töltött káposzta és a bejgli is a következő esztendő jó termését, a termékeny állatokat, a teli csüröket hivatottak biztosítani.

A dió, mint ősi Krisztus-szimbólum (Nux est Christus) szintén nem hiányozhatott a karácsonyi asztalról. A termés keserű, zöld burka az Úr földi szenvedésére, csonthéja a keresztfára vagy a sziklasírra, belső magja Jézus isteni természetére utal. A néphiedelem szerint az ártó lelkek az esztendő leghosszabb éjszakáin, Luca-nap és karácsony estéje között vannak hatalmuk teljességében. A szenteste várakozásban töltött óráiban a gonosz felett aratott győzelmet szimbolizálja a csonthéjból feltört dióbél.

A másik jellegzetes gyümölcse a karácsonyi asztalnak az alma. Ez a legtöbb kultúrában erotikus jelkép, a csábítás, a kísértés szimbóluma – ezért lett a keresztény hagyományban is a Paradicsom „közepén álló fa gyümölcse” alma, bár a Biblia nem nevezi meg, milyen fáról van szó. Belőle sarjad azonban az élet fája, amelynek termése maga a Megváltó: „A kis Jézus, aranyalma, / Boldogságos Szűz az anyja” – szól a karácsonyi ének. Az ünnepi asztal almája tehát Isten irántunk érzett szeretetének jelképe. Ugyanakkor számos néphiedelem és jóslás is kötődik hozzá; a legelterjedtebb, hogy szenteste a családfő annyi cikkelyre vágja az almát, ahány családtag van, majd együtt megeszik, hogy az év során bármi történik is, összetartsanak.

Az ünnepi vacsora részeként – néhol első fogásként – ma is sok helyen fogyasztanak mézet,

mellé esetleg fokhagymát, amely ősi gonoszűző, egészségmegőrző szer, illetve ostyát, amely természetesen Krisztus testére utal. A méz kultikus jelentősége még az ókori, kora középkori időkből származik. A méhek a szorgalom és a tisztaság jelképei, a hiedelem szerint ugyanis „szüzi életet” élnek, s nem elpusztulnak, hanem meghalnak, mint az ember. Az Ószövetség is dicséri a méhek szorgalmát és bölcsességét. A népi vallásosságban mindez úgy élt tovább, hogy a méhek a Szűzanya könnycseppjeiből származnak. Emellett a méz – illetve a hagyományosan sokféle karácsonyi sütemény – édessége az ünnep örömét is kifejezi.

Szalontai Anikó/Magyar Kurír

AZ ÜNNEPRŐL

Kosztolányi Dezső író, költő ifjú korában elvesztette hitét, és csak élete végén lett ismét vallásossá. De nem hívő korában is közelállónak érezte magához a vallást. Ilyen csodálattal beszél pap-költő barátjának az egyház ünnepeiről:

„Olyan páratlan, tündöklő vallás egy sincs, mint a tiétek. Tiszta költészet... Ti nem is sejtitek, milyen széppé és változatossá tettétek az életet, amely magában fárasztó és unalmas. Ti ünnepeitekkel részekre bontottátok az évet. Szolgálatába állítottátok fel a csúcsoakat: építészetben, szobrászatban, festészetben, zenében, költészetben egyaránt.

Amikor megjön a december, hajnali misét tartotok. A hajnali kék ködben, amely olyan, mint a szilva hamva, süveges, lámpásos emberek bandukolnak a kivilágított kis falusi templomok felé, és teli torokkal énekeltek az 'Ó, fényességes szép hajnal' kezdetű ódon adventi éneket. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb. És ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön valaki, aki elűzi a sötétséget, és sose látott fényt gyújt a világnak. Az adventi emberek remélnek, és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásárolják szeretteiknek az emléktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljék együtt a fény születését. És a sötétség mélypontján, december 24-én, amelyet 'szentestének' neveztek, megrendezitek Jézus születésének mámorában azt a hallatlan és páratlan karácsonyi tűzijátékot, amelynek sziporkái New Yorktól Tokióig látszanak. Akkor az öröm, hogy a világ táncra perdül...”

Forrás: <http://romaikatolikus.blogspot.com/>

KARÁCSONYI HANGVERSENY

A Piroskavárosi Általános Iskola nevelői és diákjai minden évben hangverseny keretében készülnek közösen karácsony csodájára. Ez az év amiatt volt különleges, mert a rendezvény 15. alkalommal került megrendezésre a Szent József-templomban 2019. december 13-án.

Az idei műsort Sarusi-Kis Judit és Pintér Erika tanítónők, valamint a tantestület tagjai valósították meg Némethné Berkes Aranka tervei alapján, aki egészségügyi okok miatt nem tudott részt venni az eseményen.

Mészáros Ildikó igazgatónő köszöntő beszédében kiemelte: *„Feledkezzünk meg egy kis időre a problémákról a várakozás és a meghittség jegyében. Gondolkozzunk el közben azon, hogy életünk legfontosabb értékei pénzzel megfizethetetlenek, és semmivel sem pótolhatóak.”*

A rendezvény első részében Luca-napi néphagyományokat elevenítettek fel.

A fellépő gyerekek zene, ének és a próza területén is megmutatták a bennük rejtőző tehetséget, és színvonalas műsorral szórakoztatták a megjelent szülőket, érdeklődőket. A hangverseny záró műsorszámában az összes fellépő tanuló részt vett, és a zsúfolásig megtelt templomban együtt énekeltek el az Adjon Isten jó éjszakát című dalt.

Igazgatónő záró gondolataihoz csatlakozva kívánok, a karácsonyvárás csodájában reménykedve: Szeretetteljes, Békés, Boldog Karácsonyi Ünnepeket! Seresné dr. Terjék Aranka

TÖRD A FEJED!

Kedves Gyerekek! Remélem, hogy ügyesek lesztek, és megoldjátok a következő feladatokat! Ha mégsem sikerülne, a megfejtéseket a 16. oldalon megtaláljátok. Jó fejtörést a téli szünetben!

Testvérek

Ha egyetlen apró részletre felfigyelsz, könnyű dolgod lesz. Hajrá!

Öt nővér van a szobában: Anna könyvet olvas, Margit főz, Kati sakkozik, Márti vasal. Mit csinál az ötödik testvér?

Hiányzó betű

A csillag helyén hiányzik egy betű. Melyik?

S	Z	N	T	E	M	É	Z	L	A
I		N		H		E		*	
R	E	M	E	E	N	F	A	A	D

Négy alma

Egy kosárban négy alma van. Az almákat úgy kell elosztani négy ember között, hogy mindenki kapjon egy almát és a kosárban is maradjon egy. Hogyan csinálnád?

Párosan

Van tizenkét piros és tizenkét kék zoknim egy fiókban. Legalább hány zoknit kell kivennem ahhoz, hogy biztosan legyen két azonos színű?

Különbőség kereső

Keressétek meg a két téli képen az 5 különbséget!

Találd meg a felsorolt szavakat!

A kimaradt betűkből olvashatod össze a megfejtést.

AJÁNDÉK	FENYŐFA	KARÁCSONY
BEJGLI	HAVAS	KESZTYŰ
CSENGETTYŰ	HIDEG	SÁL
DIÓ	HÓ	SAPKA
DÍSZ	HÓEMBER	SZÁNKÓ
ÉNEK	JÉG	TÉL
FAGY	KALAP	TÉLAPÓ

“MIKULÁS, MIKULÁS, KEDVES MIKULÁS...”

Éppen a címben szereplő dalt énekelték a december 1-i szentmise végén a gyerekek és a felnőttek, amikor hosszú útjáról megérkezett a Szent József-templomba a Mikulás.

Köszöntött mindenkit, külön a ministránsokat és a hittanosokat. Kicsit beszélgetett velük, majd puttonyából ajándékot adott át a felsorakozott apróságoknak.

KERESZTELÉS**2019. november 3.****Szabó Sándor József****2019. november 23.****Riedl David****2019. december 4.****Baráth Zita****ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS**

November 30-án, szombaton délelőtt adventi koszorúkat és karácsonyi díszeket készítettek a hittanos gyerekek a hitoktatók segítségével. Az elkészült munkákat - miután Kovács János atya megáldotta - hazavitték a gyerekek.

A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK FALINAPTÁRA 2020

Január	Február	Március	Április	Május	Június	Július	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
1. szombat: Szent József templom 90 éves											
2. szombat: Szent József templom 90 éves											
3. szombat: Szent József templom 90 éves											
4. szombat: Szent József templom 90 éves											
5. szombat: Szent József templom 90 éves											
6. szombat: Szent József templom 90 éves											
7. szombat: Szent József templom 90 éves											
8. szombat: Szent József templom 90 éves											
9. szombat: Szent József templom 90 éves											
10. szombat: Szent József templom 90 éves											
11. szombat: Szent József templom 90 éves											
12. szombat: Szent József templom 90 éves											
13. szombat: Szent József templom 90 éves											
14. szombat: Szent József templom 90 éves											
15. szombat: Szent József templom 90 éves											
16. szombat: Szent József templom 90 éves											
17. szombat: Szent József templom 90 éves											
18. szombat: Szent József templom 90 éves											
19. szombat: Szent József templom 90 éves											
20. szombat: Szent József templom 90 éves											
21. szombat: Szent József templom 90 éves											
22. szombat: Szent József templom 90 éves											
23. szombat: Szent József templom 90 éves											
24. szombat: Szent József templom 90 éves											
25. szombat: Szent József templom 90 éves											
26. szombat: Szent József templom 90 éves											
27. szombat: Szent József templom 90 éves											
28. szombat: Szent József templom 90 éves											
29. szombat: Szent József templom 90 éves											
30. szombat: Szent József templom 90 éves											
31. szombat: Szent József templom 90 éves											

90 éves a Szent József templom címmel, megjelent a csongrádi plébániák falinaptára a 2020. évre, mely a templomokban és plébániákon megtalálható. Vigyünk belőle, hogy az üresztendőben is figyelemmel tudjuk kísérni az egyházi ünnepeket és plébániai eseményeket.

FABISZ ÁKOS ATYA EMLÉKÉRE

November 29-én tragikus körülmények között véget ért volt káplánunk, Fabisz Ákos atya földi élete. Magyarbánhegyesi plébániai kormányzóként a templomtorony óráját igyekezett beállítani, amikor a magasból a földre zuhant és meghalt. Csupán 39 éves volt.

Ákos atya újmisési papként került városunkba 2012 augusztusában, és egy éven keresztül szolgált templomainkban. Többször emlegette a Békés megyei Gerendás községet, ahonnan származik és hozzátartozói élnek. Hívő családban, vallását gyakorolva nevelkedett, de a papi hivatás felé kisebb kitérő után érkezett. Főiskolát végzett, majd munkahelyeken dolgozott, többek között idősök gondozásával is foglalkozott. Megpróbált nekik támaszt adni, vigasztalni őket, imádkozott értük, és addig-addig imádkozott, míg meghallotta az Úristen hívó szavát. Sok küzdelem, vívódás, emberi érés és Isten szeretetének feltétlen befogadása kellett, hogy Jézussal kimondhassa: „Uram, kezedbe ajánlom lelkemet!”

Ákos atyáról sok-sok emléket őriznek a csongrádi hívek, és én magam is. Ünnepek alkalmával mindig a szószékről prédikált, ahová „kimagasló” személye alig fért el. Bibliaórákat tartott, ahol meggyőződhattunk nagy tudásáról. Mindenkiel kedves, közvetlen, barátságos volt. Elbeszélgetett nem csak a hívekkel, de a templom előtt dolgozó közmunkásokkal is, szentmisén való részvételre biztatva őket. De ő maga is rendszeresen tevékenykedett, hol sepregetett, hol havat lapátolt a plébánia előtt. Jött velünk a kerékpáros keresztútjárásra, és a különböző rendezvényeinken is részt vett. Emlékszem az óbectesi hitéleti napra, ahová elkísért bennünket. Hazafelé jövet egy szerb rendőr megállította a gépkocsinkat. Valamilyen általa vélt

szabályszegés miatt pénzbírságot és visszafordulást helyezett kilátásba. A hosszas egyezkedésnek – akaratán kívül - Ákos atya személye vetett véget. Biztatásunkra kiszállt az autóból, és hosszú reverendájában a rendőr felé sétált, aki meghökkenve ránézett, és azonnali továbbhaladást intett. A hosszú út során elénekeltük kedvenc nótáját, a „Pirospütkösd napján...” kezdetűt is. Nem mondja már többé nekünk, hogy „Drága Lelkek”!

Papi jelmondataként a következő idézetet választotta: "Szentül és őszintén" (2 Kor 1,12). Rövidre szabott életét ennek megfelelően élte, szolgálva felebarátai üdvösségét és Isten dicsőségét. Ákos atya, nyugodjon békében!

Túriné Nádudvari Mária

WEÖRES SÁNDOR: ÖRÖKLÉT

A föld, hol az élet terem,
a mindent elnyelő sírverem,
a síkság, hegy, tenger, folyó:
öröknek látszik és muló.

Világűr és mennyboltozat,
sok forgó éji kapcsolat,
s milliárdnyi tűzgyólyó:
öröknek látszik és muló.

Mit eltemet a feledés,
egy gyík-kúszás, egy szárnyverés,
egy rezdület, mely elporög:
mulónak látszik és örök.

Mert ami egyszer végbement,
azon nem másít semmi rend,
se Isten, se az ördögök:
mulónak látszik és örök.

SZÉKELY ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Szeretettel küldjük minden Kedves Olvasónknak a köszöntőben foglalt újévi jókívánságokat!

*Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békességet,
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba igaz szót.*

*Hontalannak menedéket,
Éhezőknek eleséget,
Tollat író kezébe,
Pulyát asszony ölébe.*

*Legényeknek feleséget,
Szegényeknek nyereséget,
Áfonyát a havasra,
Pisztrángot a patakba.*

*Istenhitet a pogánynak,
Hű szeretőt a leánynak,
Szép időben jó vetést,
Szomorúknak feledést.*

*Sarkvidékre hideg telet,
Az árváknak jó kenyeret,
Fegyvereknek nyugalmat,
Szelíd szónak hatalmat.*

*Betegeknek egészséget,
Fuldoklóknak reménységet,
Vitorlának jó szelet,
Napfényből is öleget.*

*Jó lövést az ordasokra,
Nyíló ajtót vaskapukra,
Vándoroknak fogadót
Isten adjon minden jót!*

(Fotó. 3.bp.blogspot.com)

TERMÉNYÁLDÁS

„Mert ahogyan az eső és a hó le hull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek.” (2Kor 9,10)

Minden év őszén hálát adunk a jó Istennek azokért a javakért, amelyeket a föld megtermett. Az október 6-i szentmisén Kovács János atya áldotta meg a „föld termését és az emberi munka gyümölcsét”, melyeket a hívek az oltár elé helyeztek.

ELHUNYTJAINK

- +Zsombó Varga József
- +Fekete József
- +Ötvös Ferenc
- +Fekete Lajosné szül: Almási Franciska
- +Vajda József
- +Szabados Ferencné szül: Gémes Etelka
- +Nagypál Ferenc
- +Szólik Ferenc
- +Török Imréné szül: Vincze Mária
- +Sinkó László
- +Gulyás Pálné szül: Kása Magdolna
- +Misik József
- +Túri Jánosné szül: Góg Veronika
- +Felföldi Imre
- +Csépe István Mihály
- +Kacziba János

*Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik.
Nyugodjanak békében. Amen.*

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

<i>Szent József templom:</i>	<i>Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra, Vasárnap: 8.30 óra.</i>
<i>Nagyboldogasszony templom:</i>	<i>Kedd, Csütörtök, Péntek: 18.00, Vasárnap: 10.00 és 18.00 óra.</i>
<i>Szent Rókus templom:</i>	<i>Szombat: 18.00 óra.</i>
<i>Bokros, Szent László templom:</i>	<i>Vasárnap: 8.00 óra.</i>
<i>Felgyő, Szent István templom:</i>	<i>Vasárnap: 11.30 óra.</i>

KÖSZÖNET

Év végéhez közeledve köszönetet mondunk mindazoknak, akik az egyházközség életében részt vettek, áldozatos munkájukkal vagy adományukkal segítettek. Hálásan köszönjük a Nagyboldogasszony-templom orgonájának felújítására felajánlott adományokat, és a továbbiakat köszönettel fogadjuk! Isten áldása kísérje életüket az új esztendőben!

TÖRD A FEJED! – MEGFEJTÉS

Akár rájöttél a megoldásra, akár nem, mi most elmondjuk neked a 12. oldalon található rejtvények megfejtését.

- **Testvérek:** az ötödik testvér sakkozik. (A többi három tevékenységet lehet egyedül végezni, de a sakkozást csak ketten játszhatják, ezért az ötödik testvér Katival sakkozik.)
- **Hiányzó betű:** T (A betűket összeolvasva a következő mondatot kapjuk: SZERINTEM NEM NEHÉZ A FELADAT)
- **Négy alma:** Az egyik ember az almával együtt a kosarat is megkapja.
- **Párosan:** Mindösszesen három zoknit kell kivennem, hiszen csak két színem van, s a három között biztosan lesz két egyforma színű!
- **Különbség kereső:** fenyőfa, ablak, hóember szája és gombja, alsó gyerek zsebe.
- **Találd meg a felsorolt szavakat:** LEGYEN SZÉP A KARÁCSONYOD!

**Áldott, békés karácsonyi ünnepet
és boldog új esztendőt kívánunk
Kedves Olvasóinknak!**

**TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI
SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!**

Szent József Plébánia - Csongrád
OTP Bank: 11735050-20441007

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén 15.00 órától a Szent József templomban.

Gitáros Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

CSERKÉSZET

A csongrádi 553. számú Szent Imre herceg cserkészcsapat továbbra is várja sorai közé a cserkészet iránt érdeklődőket.

Magáról a cserkészetről bővebben a <https://cserkeszleszek.hu/> oldalon lehet olvasni.

Jelentkezni és a csongrádi csapatról bővebb felvilágosítást Felber Dániel cserkésztszistól lehet kapni a felber[pont]daniel[kukac]cserkesz[pont]hu e-mail címen.

A jelentkezés feltételei:

- megkezdett általános iskolai ötödik osztály (külön engedéllyel negyed osztálytól), felső korhatár nincs;
- életkornak megfelelő vallásos élet vagy ennek vállalása;
- jelentkezési lap kitöltése, kiskorúaknak szülői/gondviselői engedély is,
- a Magyar Cserkészszövetség szabályainak tudomásul vétele és azok vállalása.

A foglalkozások várhatóan hétköznap 16.30-17.30 között, a Nagyboldogasszony plébánián lesznek, előzetesen egyeztetett időpontban.

Az érdeklődők szüleinek tájékoztatót fogunk tartani.

Hálásan köszönjük!

Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait április 1-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség megtérítésével! Köszönjük!

HARANG-SZÓ

63. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád